

První obraz: Na Návsi

Jára Cimrman

prof. Smoljak:

Ale přikročme nyní k naší rekonstrukci. Můžeme se podívat na první obraz hry

. Patří k těm šťastným místům na slepených listech, a zachoval se tedy celý. C
imrmanova scénická poznámka zní:

Náves. Zprava přichází lékař, zleva farář. V průběhu rozhovoru přeběhne v po
zadí vesnický chlapec, žena obruč.

(Otevře se opona.)

LÉKAŘ: Budte zdrav, pane faráři.

FARÁŘ: Až na věky, doktore.

LÉKAŘ: Pěkně nám to dnes připaluje.

FARÁŘ: Není divu, vždyť máme červenec.

LÉKAŘ: Jakou jste měl účast na mši?

FARÁŘ: Ale šlo to. Jen se mi tam všichni v lavicích vrtěli, drbali a ošívali
. Zdá se,

že se to vaše očkování pěkně ujímá.

LÉKAŘ: A jak se to ujalo vám?

FARÁŘ: Nemůžu si stěžovat. Svědí to jako čert. (Farář se podrbe na zadku.)

LÉKAŘ: Řeknu vám, pane faráři, udělal jste pro zdravotnickou osvětu pěkný ku
s

práce.

FARÁŘ: Nezveličujte mé zásluhy, doktore.

LÉKAŘ: Ne, ne, bez vašeho kázání by se zvláště mladá děvčata očkovat nedala.

(V pozadí přeběhne chlapec s obručí.)

FARÁŘ: Poslyšte, doktore, už jsem se vás chtěl několikrát zeptat, nemohl bys
te nás

očkovat proti neštovicím někam jinam? Třeba (drbe se na zadku) do pravé paže
,

jako to dělá doktor Šubrt z Brodu?

LÉKAŘ: Ne, pane faráři, jak jste to řekl v neděli z kazatelny: Děvčata, kam
nemůže

slunce, tam musí lékař. (Opět přeběhne chlapec s obručí.)

FARÁŘ: Tak už jste s očkováním hotov?

LÉKAŘ: Hotov, až na jediný případ.

FARÁŘ: Já vím, neviděl jsem ji na mši dobrých sedmáct let. Do města nechodí
.

Když přijdete do hájovny, vždycky je na malinách. A taková to byla krásná že
na.

LÉKAŘ: Ano?

FARÁŘ: Velmi krásná.

LÉKAŘ: To by se ovšem měla očkovat.

FARÁŘ: Bylo by škoda, kdyby ji to podobalo.

LÉKAŘ: Poslyšte, pane faráři, chtěl jsem jít dnes odpoledne se starým Papouš
kem

na zmije. Co kdybyste šel s námi a stavili bychom se v hájovně?

FARÁŘ: Inu, jak myslíte, ale obávám se, že bude zase na malinách.

(Zavře se opona.)

Prof. Smoljak: To byl tedy první obraz. Možná, že by vás zajímalo, jak ho in
terpretovali ve Vídni. Domníváte se asi, že se od naší verze nemohli odlišit
- vždyť text

se tu zachoval v plném znění. Profesor Fiedler však dokázal, že to možné je.
Cimrman, jak víme, používal pro psaní svých děl starou zásobu čistých úředn
ích papírů firmy Hurych a synové, parní mlýny. A to svedlo prof. Fiedlera k
neuvěřitelné

deformaci prostého textu. My jsme schválně zkrácenou verzi jeho pojetí nastu dovali, abyste měli možnost posoudit to sami.

(Otevře se opona.)

LÉKAŘ: Budte zdrav, pane faráři.

FARÁŘ: Až na věky, doktore.

LÉKAŘ: Pěkně nám to dnes připaluje, Hurych a synové, parní mlýny.

FARÁŘ: Není divu, vždyť máme červenec. Tanvald Lipová 13.

LÉKAŘ: Jakou jste měl účast na mši?

FARÁŘ: Ale šlo to. Jen se mi tam všichni v lavicích vrtěli, drbali a ošívali . Zdá se,

že se to vaše očkování pěkně ujímá.

LÉKAŘ: A jak se to - naše značka, vaše značka - ujalo vám?

FARÁŘ: Nemůžu si stěžovat. Svědí to jako čert. Vyřizuje Štruncová.

(Opona se zavře.)

Prof. Smoljak:

Sami vidíte, že si profesor Fiedler s rekonstrukcí Cimrmanovy hry mnoho problémů nedělal...

(Otevře se krátce opona. Proběhne chlapec s obručí.)

Sám ostatně v divadelním programu píše, že ho práce strhla natolik, že s ní byl

hotov - jak doslova říká - „ein, zwei“.

Ještě bych vás chtěl upozornit na jednu inscenační zvláštnost: v dramatu Něm ý

Bobeš vystupuje celkem 15 postav. Do finančního rozpočtu na jedno představen í se

však vejde nejvýše 5 účinkujících. Někteří z vědeckých pracovníků budou prot o

nuceni pokrýt dvě až čtyři role. Upozorňujeme vás na to proto, aby vás tato okolnost nemátla, abyste se snad -jako někteří diváci v předchozích představen ích - nedomnívali, že se kupříkladu hajný Mikovec přestrojí na pruského dů stojníka s

úmyslem přistihnout svou ženu při nevěře. Nic takového. Hajný a pruský důsto jník

jsou dvě zcela rozdílné postavy, hrané ovšem jediným hercem. Pro zajímavost:

kdybychom nasadili oněch 15 účinkujících - a my bychom je, přátelé, sehnali - pak

bychom za váš lístek, který dnes stojí 20 korun, museli nárokovat trojnásobe k, tedy

60 korun. A to by zajisté nikdo z vás nechtěl. Uvažte například, že sem čast o chodí

celé rodiny, a že by tedy zakoupení čtyř lístků přišlo na 240 korun. A to js ou příklady, že si sem divák pozve známé a zakoupí třeba 14-16 míst. To už j e,

přátelé,

960 korun! Pěkně drahý špás za jeden mizerný večer. Takže nakonec chráníme j enom vaši kapsu.